

ประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงพยากรณ์ของข้อสอบ
คัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2539

ชาลี ศรีนวล :

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาประสิทธิภาพของข้อสอบคัดเลือกด้านความตรงเชิงพยากรณ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ที่สอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ ประจำปีการศึกษา 2539 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 1,178 คน ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวพยากรณ์ ได้แก่ คะแนนรวมในแต่ละสาขาวิชาและคะแนนแต่ละรายวิชาที่กลุ่มตัวอย่างได้รับเมื่อสอบเข้าวิทยาเขตภาคใต้ ส่วนตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ระดับคะแนนเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 2 และภาคเรียนสุดท้ายที่สำเร็จการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ โดยหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนรวม และคะแนนแต่ละรายวิชา กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่าคะแนนรวมของสาขาวิชาที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1, 2 และภาคเรียนสุดท้าย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียง 9 สาขาวิชา ในจำนวนทั้งหมด 28 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ผ้าและเครื่องแต่งกาย โลหะวิทยา ช่างไฟฟ้ากำลัง การบัญชี เทคนิคคอมพิวเตอร์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างยนต์ และการเลขานุการ ส่วนที่เหลือตัวพยากรณ์ไม่มีคุณภาพเพียงพอที่จะบ่งบอกถึงความสามารถของผู้สอบ

ข้อสอบคัดเลือกรายวิชาที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 14 รายวิชา ในจำนวนทั้งหมด 39 รายวิชา โดยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาคเรียนที่ 1, 2 และภาคเรียนสุดท้ายได้ จำนวน 6 รายวิชา คือ (1) วิชาพื้นฐานสามัญด้านคณิตศาสตร์ สำหรับสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม (2) วิชาชีพเฉพาะสาขาวิชาการบัญชี (3) วิชาพื้นฐานสามัญด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและธุรกิจ สำหรับสาขาวิชาการตลาด (4) วิชาชีพเฉพาะสาขาวิชาเลขานุการ (5) วิชาชีพเฉพาะสาขาวิชาโลหะวิทยา (6) วิชาชีพเฉพาะสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ส่วนรายวิชาที่เหลือสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เฉพาะในบางภาคเรียน